

Na rukou andělů

„On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na tvých cestách. Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil,“ píše se v bibli v devadesátém prvním žalmu. A skutečně, někteří lidé jako kdyby byli v trvalé péči andělů strážných – přežijí i nehody, které by jiným byly zcela jistě osudné.

V úterý 26. března 1992 se na dálnici mezi Prahou a Brnem ženili všichni čerti. Oblaha byla zatažená chmurnými mraky, hustě sněžilo. Vozovka pokrytá vysokou vrstvou rozježděné břečky připomínala klouzačku. Věra Hyršová z Humpolce spolu se svým synem cestovali do Jihlavy. Jeli opatrně, ale nebylo jim to nic platné. Na 99. kilometru do jejich vozu narazilo zezadu osobní auto z Brna. Obě vozidla zůstala stát. Řidiči vystoupili, aby zjistili škodu. Věra Hyršová se chtěla dostat mimo vozovku. V okamžiku, kdy se nacházela v úzkém prostoru mezi svodidly a poškozeným vozem svého syna, se přičítal turecký kamion. V plné rychlosti narazil do vozu před sebou a přimáčkl ho ke svodidlům. Věra Hyršová byla nárazem vyvržena do výšky. Letěla vzduchem dobrých 30 metrů. „Najednou se mi zdálo, že mě nadnášejí nějaké neviditelné ruce. Cítila jsem jejich sílu, s níž brzdí můj dramatický pád.“ Zřítela se na plochou louku asi čtyři metry pod úroveň dálnice.

Lékař z okolojedoucí sanitky, když viděl dráhu a výšku letu, nedával Věře Hyršové žádnou naději. V nemocnici zjistili, že má zlomenou nohu, žebra a poraněné plíce. Dopravní policie dokázala, že kamion jel v okamžiku nárazu rychlostí 78 km/h.

Jak je možné, že osobní automobil i svodidla byly tímto nárazem zcela zničeny, zatímco Věra Hyršová stojící mezi nimi, tedy v samém středu destruktivních sil, nebyla přimáčknuta, ale doslova vystřelena na záchranou dráhu? Co to bylo za sílu, která tak účinně ztlumila její smrtelný let? Věra Hyršová je přesvědčená, že to byly ruce jejích předků. Ti ji ochránili v neštěstí, které podle mínění odborníků mělo být zcela jistě smrtelné.

Také Irena Brandová z Jáchymova pocítila přízeň nadpřirozena. V listopadu roku 1953 musel její anděl strážný zasahovat dokonce dvakrát po sobě.

„Maminka byla v Mariánských Lázních a já se švagrem jsme ji jeli navštívit. Počasí bylo docela pěkné, ale když jsme se večer vraceli, silnici již pokrývala námraza. Najednou jsem věděla, že nás čekají problémy. Vlevo se objevil osamocený strom a já nahlas řekla: „O ten strom budeme bourat.“ A tak se také stalo. Dostali jsme smyk, udělali hodiny a předkem vozu narazili do

stromu. Já si zranila nohu, ale jinak jsem byla celkem v pohodě. Za chvíli přijelo nákladní auto, šofér zastavil a nabídl se, že mě vezme do Karlových Varů do nemocnice. Byla jsem ráda, protože noha začala povážlivě bolet a krváčet. Nasedla jsem do kabiny vozu a vtom se začaly dít neuvěřitelné věci. Bylo to, jako když mě někdo mlátí, cítila jsem bolest a naléhavou výzvu: „Ven z vozu!“ Bylo to nesnesitelné, nemohla jsem pochopit, co to je. Bylo mi sice trapné, ale musela jsem požádat řidiče, aby zastavil, vystoupila jsem a omluvila se, že nemohu nechat švagra samotného, a že tedy nebudu pokračovat v jždě. Nákladák odjel. Asi za pět minut mě mijelo osobní auto, v němž seděl můj známý a ochotně mě vzal s sebou. Ujeli jsme sotva pár stovek metrů, když jsme zahlédli nákladní vůz, v němž jsem ještě před okamžikem seděla. Zřítel se ze straně, převrátil se koly vzhůru a v otlučené kabině leželi dva muži, šofér a závozník, bez života. Dostala jsem šok, trásla jsem se po celém těle a nebyla schopna slova. Teprve když můj známý zastavil u hospody a poručil mi vodku, trochu jsem se vzpamatovala a uvědomila si, že můj anděl strážný odvedl ten den opravdu stoprocentní výkon.“

„Můj manžel byl velký neznaboh, ale po šokující příhodě, kterou zažil za války, změnil názor,“ vypovídá Božena Kařková z Domažlic. „Jezdil tehdy jako topič na lokomotivě. Onoho večera vyjel spolu se strojvůdce z Chlumce nad Cidlinou směrem k Pardubicím. Na jednom úseku strojvůdce najednou začal náhle brzdit, až létaly jiskry. Manžel křičel, co blázní. Zůstali stát a strojvůdce se přiznal, že viděl anděla, jak letí proti nim a ukazuje, že mají ihned zastavit. Sestoupil z lokomotivy a šel se podívat na trať. O kousek dál koleje chyběly. Partyzáni je vyhodili do povětří i s mostem. Anděl jim oběma zachránil život.“

Neuvěřitelné pády

Při dopravních nehodách zahyne každý rok na celém světě okolo dvou a půl milionu lidí. Pády z výšky si za stejnou dobu vyžadají dalšího půl milionu životů, ale i při zřícení z velké výšky se lze zachránit. Někdy stačí trocha duchapřítomnosti a štěstí, jindy zasahují neznámé síly, které zabrání tragédii.

V dánském městě Broendbyoester si devatenáctiletý německý turista vyšel na balkon v patnáctém patře jedné z místních budov. Jak se snažil získat lepší výhled na nedalekou Kodaň, náraz větru ho shodil z balkonového zábradlí. Mladík letěl plných padesát metrů. Jeho pád ztlumily čtyři dráty elektrického vedení a strom. Dopadl na udusanou zeminu o rozloze pouhých

tří metrů čtverečních. Bylo to jediné nevyasfaltované místo v nejbližším okolí. Je to pouze náhoda, že vyvázal s odřeninou na hlavě a několika škrábnutí na nohou?

Bruno Henke z České Kamenice našel ženu, která přežila pád z výšky 10 000 metrů. Dne 26. ledna 1972 vybuchla na palubě letadla DC-9 jugoslávské letecké společnosti bomba ustašovských teroristů. Trup se rozpadl na několik kusů a řítit se k zemi.

„Bylo to hrozné,“ vzpomíná Henke. „Slyšeli jsme obrovský rachot. Zbytky letounu přiletěly zpoza kopce a roztrhly se na obrovské ploše. První mrtvý ležel kousek od mé chalupy. Těla byla napadrtá, celkem jich bylo sedmadvacet. Neexistovala naděje, že by někdo tu hrůzu mohl přežít. Zadní část trupu se zapíchla do protější strmé zalesněné straně. Šli jsme se podívat, zda nehrozí nebezpečí požáru, když jsem ji zaslechl. Cosi nezřetelně volala a sténala. Ležela zaklíněná mezi vozíkem s občerstvením a pultem pro přípravu jídla. Trásla se šokem a chladem. Byla v halence s krátkým rukávem. Zabalil jsem ji do kabátu a vynesl ven.“

Zachráněná letuška se jmenovala Vesna Vulovičová, bylo jí 23 let. V bezvědomí zůstala 27 dnů, z neštěstí si na nic nevzpomíná. Probrala se až v nemocnici. Utrpěla těžký otřes mozku, zlomila si obě nohy a tři obratle. Díky československým lékařům přečkala nehodu bez následků. Jako žena, která přežila pád z 10 000 metrů, se dostala do Guinnessovy knihy rekordů. Podle mínění odborníků k její záchraně přispělo to, že v zadní části trupu, v níž byla uvězněna, poněkud plachtěla. Jak ale vysvětlit, že další lidé, kteří se zde také nacházeli, byli na místě mrtví?

Galerie zázračně zachráněných jedinců není tak malá, jak by se mohlo zdát. Mnohé případy zůstaly téměř nepovšimnuty, přestože nesly punc senzace.

Arnošt Vašíček v knize SETKÁNÍ S TAJEMNEM

Nové vydání úspěšné knížky. Filmovou podobu představila v roce 1994 televizní Nova v stejnojmenném dokumentárním cyklu. 179 Kč.

MYSTERY FILM (Mánesova 20, 702 00 Ostrava 2, tel.: 596 135 686, e-mail: mysteryfilm@iol.cz) nabízí další novinky (knihy a DVD) Arnošta Vašíčka:

ITALSKÉ ZÁHADY, SETKÁNÍ S TAJEMNEM, NA LOVU ZÁHAD, VESMÍRNÉ PŘÍZRAKY. Levná DVD: MIMOZEMŠTANÉ, NA LOVU PŘÍŠER.

Více na www.mysteryfilm.cz